

ÚČINKUJE:

Eva Hutyrová – klavír

**Vstupné za koncerty No.5 a No.6:
150 Kč / studenti 70 Kč**

Příští koncerty sdružení KONVERGENCE naleznete na:
www.konvergence.org

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

MINISTERSTVO
KULTURY

14. 12. 2010

10' KONVERGENCE

No. 5

19:00

PROGRAM KONCERTU

Marie Sommerová	<i>Netrhejte pětílístek! (2005)</i>
Jan Rybář	<i>Impromptu č. 1 – premiéra (2010)</i>
Michaela Plachká	<i>Kupka: Katedrála (2007)</i>
Pavol Rinowski	<i>Musica Inquieta (2000)</i>
Ondřej Štochl	<i>Cantus firmus (2008)</i>

MARIE SOMMEROVÁ NETRHEJTE PĚTÍLÍSTEK!

Klavírní skladbu Netrhejte pětílístek! jsem napsala v období, kdy jsem se jako čerstvá studentka Hudební akademie múzických umění vyrovnávala s prostředím a vlivem této školy, potažmo skladatelské katedry. Měla jsem potřebu napsat něco jen pro sebe, abych znovu našla, kdo jsem, jakou hudbu v sobě opravdu nosím, a nechala se vést intuicí. Takto vznikl pětivětý klavírní cyklus. Dá se říci, že je to skladba programní - v jednotlivých větách jsem nechala otisk svých myšlenek. V první větě se raduji z rozmanitosti života, kterými jsem obdarována. V druhé větě si připouštím mé časté pochybnosti a váhání, zda žiji ten správný život. Prostřední, tedy třetí větu jsem věnovala přírodě (bez ní bych se neobešla), konkrétně zpěvu ptáků. Čtvrtou větou podléhám smutku z neustálé nedokonalosti, kterou všichni trpíme a neustále nás obklopuje. Přes všechny životní disonance často narušující naši harmonii přijímám život tak, jak mi byl dán, a to je myšlenka věty poslední. Tím ústí celé dílo ke smíření. Po dokončení mé skladby jsem hledala název, který by to všechno vystihl. Nakonec jsem se rozhodla pro pětílístek jako symbol absolutního štěstí, po kterém všichni toužíme. A že se nemá trhat, znamená, že jak to pozitivní, tak negativní patří k životu. Proto by se pětivětý cyklus měl hrát od začátku až do konce, bez odtrhávání jakékoli věty.

JAN RYBÁŘ IMPROMPTU Č. 1

Impromptu č. 1 pro klavír je první a dosud jedinou dokončenou částí plánovaného vícevětého klavírního cyklu. Název Impromptu vychází z přístupu, který jsem ke kompozici zvolil. Nejedná se o předem připravenou a promyšlenou formu, ale

spíše o sled zprvu improvizovaných klavírních myšlenek, jejichž pospojování je řešeno zcela intuitivně.

MICHAELA PLACHKÁ KUPKA: KATEDRÁLA

V letech 1912 - 1913 vytvořil František Kupka cyklus *Katedrála*. Jeden exemplář se nyní nachází i v galerii Kampa. Je to obraz, který obsahuje jakési vnitřní světlo a decentní barevnost. Podobný pocit jsem chtěla vnést do skladby pro sólový klavír. Kupka za svého pobytu ve Francii studoval vitráže, hru světla a barev v chrámech a jejich esenci umně dokázal přenést do svých obrazů. Můj cíl nebyl využít možností klavíru směrem k pianistické akrobacii, ale pohrát si s jemnými barvami zatlumených strun, se stíny hry paličkami a přistupovat ke klavíru jako k prostředníku jemného dotyku. Skladba je věnována Tomáši Pálkovi.

PAVOL RINOWSKI MUSICA INQUIETA

Musica inquieta op. 6 byla zkomponována jako reflexe k Ligetiho Musica ricercata s ohledem k jeho klavírním etudám v roce 2001 na začátku studií na Bratislavské VŠMU ve třídě prof. Dušana Martinčeka. Jeho korespondence s Ligetím, která mi byla podávána jako příklad filozofie hudebně-teoretického myšlení, mě ovlivnila do té míry, že právě počínajíc touto kompozicí, se pro mě stala důležitým faktem chápání metro-rytmických struktur jako „tkaniva pavučiny“. Po necelých třech letech se tento Ligetiho symbol tkaniva, stal pro mě důležitou součástí v dalších kompozicích.

ONDŘEJ ŠTOCHL CANTUS FIRMUS

Přemýšleje o tom, co vlastně dnes pro klavír psát, jsem si uvědomil, že v tomto nástroji chci najít více vrstevnatost, mnohoznačnost jednotlivých prostředků tak, aby nezaváněly jen tradičním hraním na klávesách či naopak vrstvením laciných efektů. A tak vznikl tento kus. Jeho cílem je hledat proměnlivé hierarchické vztahy pro prostředky, které v něm používám a dodávat tak každému z nich více rozměrů. Vzniklá faktura je pro mne polyfonií různých pojetí klavírní hry, jejímž středem je melodie hraná ve flažoletech – Cantus firmus. Mám v úmyslu na něj navázat klavírním cyklem, jehož obsahem by byly jiné, složitější polyfonní útvary v tomto pojetí – C. F. – tedy má být počátkem, vstupem do mého vlastního pojetí polyfonie.